

Z P R O B L E M A T Y K I D I A Ł O G U K A T O L I C K O - Z I E L O N O Ś W I Ą T K O W E G O

ROCZNIKI TEOLOGICZNE
Tom XLI, zeszyt 7 – 1994

STANISŁAW C. NAPIÓRKOWSKI OFMConv
Lublin

WPROWADZENIE W PROBLEMATYKĘ DIALOGU KATOLICKO-ZIELONOŚWIĄTKOWEGO

Sobór Watykański II otworzył w chrześcijaństwie nowy czas międzykościelnych dialogów teologicznych. Kościół rzymskokatolicki prowadzi na forum światowym dziewięć dialogów z Kościołami i Wspólnotami ewangelickimi: z luteranami (od 1967)¹, z metodystami (od 1967), z reformowanymi (od 1969), z anglikanami (od 1970), z luteranami i reformowanymi (dialog od 1971), z zielonoświątkowcami, czyli pentekostalistami (od 1972), z chrześcijanami ewangelicznymi (*Evangelicals*, od 1977), z Uczniami Chrystusa (od 1977), z baptystami (od 1984).

W dialogu z zielonoświątkowcami od roku 1972 pracowano w trzech pięcioletnich etapach: 1972-1976, 1977-1982, 1985-1989. Pierwszy etap zaowocował dokumentem pt. „Raport końcowy o dialogu między Sekretariatem do Spraw Jedności Chrześcijan oraz kierownikami (*leaders*) niektórych Kościołów zielonoświątkowych, jak też członków ruchu charyzmatycznego Kościołów protestanckich i anglikańskich: 1972-1976”²

¹ Na temat głównych osiągnięć dialogu katolicko-luterańskiego zob. oprac. w języku rosyjskim: S. C. N a p i ó r k o w s k i OFMConv. *25 let teologicznego dialoga między Rzymsko-Katolickiej Cerkowju i Wsiemirnoj Liuteranskoj Fiederacijej* w niniejszym zeszycie.

² Angielski oryginał *Final Report of the Dialogue between the Secretariat for Promoting Christian Unity of the Roman Catholic Church and Leaders of some Pentecostal Churches and Participants in the Charismatic Movement within Protestant and Anglican Churches: 1972-1976* (w niniejszym opracowaniu cytowany dalej jako *Final Report I* lub RapK I) opublikowano w „Information Service” [dalej skrót: InfS] (1976 n. 32 s. 32-37), biuletynie wydawanym także w języku francuskim („Service d’Information”) przez Papieską Radę do Popierania Jedności Chrześcijan (Pontificio Consiglio per la Promozione dell’Unità dei Cristiani, Via dell’Erba, I-00193 ROMA (Italia); tel. (0039)(6) 698/84085).

Drugi etap dialogu podsumowano w dokumencie „Raport końcowy o dialogu między Sekretariatem do Spraw Jedności Chrześcijan Kościoła Rzymskokatolickiego a niektórymi klasycznymi zielonoświątkowcami: 1977-1982”³

Trzeci etap podsumowano w dokumencie „Wspólne stanowisko na temat wspólnoty (*koinonia*)”⁴

Dokument pierwszy (*Final Report I*) omawia między innymi chrzest w Duchu Świętym, chrześcijańską inicjację, Pismo święte i jego relację do Tradycji, odnowę charyzmatyczną, rozróżnianie duchów.

Dokument drugi (*Final Report II*) określa stanowiska w kwestiach: wiara a doświadczenie, mówienie językami, interpretacja Pisma świętego, uzdrowienia, wspólnota, Tradycja i tradycje, Maria (Maryja), posługiwania w Kościele, święcenia i sukcesja apostołska.

Dokument trzeci (*Report III*) rozwija wielki temat eklezjologiczny – *koinonia*, czyli wspólnota: wspólnota a Słowo Boże, Duch Święty a *koinonia*, *koinonia* a chrzest, *koinonia* w życiu Kościoła oraz *koinonia* a wspólnota świętych (świętych obcowanie).

Polska nie otrzymała dotąd przekładu tych trzech dokumentów, które otwierają teologię w kierunku pneumatologii oraz naświetlają pasjonujące doświadczenie odnowy charyzmatycznej. Brakowi polskiej recepcji światowego dialogu katolicko-zielonoświątkowego postanowili zaradzić Wiesława Dąbrowska-Macura i Tomasz Kosiek, absolwenci Wydziału Teologii KUL, aktualnie doktoranci w Instytucie Ekumenicznym tej uczelni.

Poniżej prezentują oni omówienie problemów podejmowanych w drugiej fazie dialogu katolicko-zielonoświątkowego. Ich opracowania umieszczono według chronologii tematów dialogu. T. Kosiek wprowadza w pasjonujący problem uzdrowień charyzmatycznych w świetle *Final Raport II*. W Dąbrowska-Macura zaprasza do wnętrza drugiej fazy dialogu, by przybliżyć dość szeroko rozważany wówczas temat Matki Pana.

Przyczynki obojga stanowią swego rodzaju introdukcję do studium interesujących osiągnięć dialogu z nowym nurtem chrześcijaństwa, który dość nagle ogarnął miliony uczniów Chrystusa.

³ *Final Report of the Dialogue between the Secretariat for Promoting Christian Unity of the Roman Catholic Church and some Classical Pentecostals: 1977-1982* [cytowany dalej jako: *Final Report II* lub RapK II]. InfS 1984 n. 55 s. 72-81.

⁴ *Perspectives on koinonia. The Report from the Third Quinquennium of the Dialogue between the Pontifical Council for Promoting Christian Unity of the Roman Catholic Church and some Classical Pentecostal Churches and Leaders: 1985-1989* [cytowany dalej jako *Report III* lub Rap III]. InfS 1990 n. 75 s. 179-190.